

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătațe pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se napoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Nr. 2481 Pres.

Cuvânt archipastoral

cătră onorabilul și preaiubitul cler archidieceșan.

Dumnezeu preabunul, atotputernicul, poartă grije de toate făpturile sale. El ceartă și miluesce; el toate le face spre binele comun, încă și atunci, când ceartă. Toate depind dela îndurarea lui, pre carea noi, crestini buni, avem să o implorăm între ori ce impregiurări.

Soartea noastră, a românilor, din părțile, în cari locuim, e legată strâns de tronul Majestății Sale, al preagrațiosului nostru monarch, al imperatorului și regelui Francisc Iosif I, al celui uns din dinastia Habsburgo-Lotaringenă.

Puterea pe carea se rașemă acest tron, este totodată și puterea noastră de viață; fericirea din giurul tronului, este isvor de fericire pentru noi; bucuriile de acolo sînt tot deauna și ale noastre. Nimic acolo nu se întimplă, ce nu ar avea inriurire în viața noastră, în celea ce le avem comune noi ca biserică și națiune.

Legăturile noastre cu preanalta dinastie Habsburgo-Lotaringenă sînt naturali, prin urmare au să fie perpetue. Ele ne dau garanța cea mai bună despre rezultatele salutari ale activității noastre în viața publică, biserică și națională. —

Astăzi ne vine un anuțiu plin de speranță pentru dinastie, pentru monarchia întreagă, pentru patria noastră, pentru noi și pentru toți cei ce cred în prevedință.

Alteța Sa cesaro-regiă, principesa de coroană, archiducesa Stefania, nora prebunului nostru monarch, socia clironomului archiduce Rudolf, este în așteptare de a deveni mamă. Evenimentul îmbucurător se așteaptă pe a doua jumătate a lunii viitoare August după calendarul nou; cu acela se vor realiza primele speranțe ale fericitei căsătorii, în carea a intrat Alteța Sa înainte de acesta cu doi ani.

Speranțele noastre, ale bunilor patrioți, devotați tronului, află în anuțiu acest un nutremânt nou. Ni se pune în vedere: sporirea membrilor familiei domnitoare, eventual în linia dreaptă a clironomiei tronului; puterea dinastiei pentru viitoriu, puterea monarchiei, un rașem nou pentru patria noastră, pentru biserică și națiunea, la cari aparținem.

Se cade dar să ne îndreptăm inimile spre acest eveniment, ce se așteaptă în sinul dinastiei, în sinul monarchiei; avem să dorim o reușire norocoasă, și spre acest scop, trebuie să ne îndreptăm cugetele

și simțirile cătră Acela, dela care mai pre sus de toate depinde, ca evenimentul să fie plin de prosperitate pentru toți.

Eată motivul, căruia urmând, vin a invita pre onorabilul cler archidieceșan la împlinirea unei datorințe, carea și altcum ni o impune inima noastră: ca adevăd începând cu prima Duminecă, ce va urma după primirea acestor litere ale mele, și continuând până când se va da la cunoscință publică, ca fapt împlinit, însași născerea la carea în modul acesta Vă atrag atențiunea, — în toate bisericile din archidieceșana noastră, în zile de Dumineci și de sêrbători, precum și la alte sêrbări bisericesci, sub sânta Liturgiă, să ridice în conformitate cu ritualele noastre, rugăciuni cătră atotputernicul Dumnezeu pentru norocoasa urmare a născerii ce se așteaptă în sinul preanaltei familii domnitoare.

Spre scopul acesta recomând onorabilului cler colecțiunea de rugăciuni acomodată ocașiei, carea revisuită de mine și aprobată o aclud sub ./ acestor litere pastorali, fiind convins: că fie cum vor fi impregiurările actuali, cari pre noi ne ating mai deaproape, tot românul ortodox va avè în vedere din esperențele trecutului lung: că de am avut parte de bine în viața noastră publică, acel bine avem al mulțami în prima linia grației și îngrijirii părintesci a preanaltei case domnitoare; și aceasta grație preanaltă ni o credem asigurată și pe viitoriu; ea ne a dat totdeuna și ne dă însuflețire și la aceasta ocașie; ea ne dirige cugetele, ea ne încoardă inimile!

Sibiu, 7 Iulie, 1883.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop și metropolit.

Revista politică.

Sibiu, în 6 Iulie.

Toastul senatorului Grădișteanu se vede că încă nu este luat dela ordinea zilei. Lui „Pesti Napló” i se scrie din Cluj, că la demonstrațiunile daco-române din Iași, au mai fost de față mai multe deputațiuni din Transilvania, cari deputațiuni au participat foarte viu la scandalurile provocate de toastul lui Grădișteanu, au aclamat într’un mod turbulent și demonstrativ toastul și au dat espresione urei celei mai pline de patimă contra ungușilor. Nu este treaba noastră, continuă „Pesti Napló” a da esplicațiune despre membri a celor deputațiuni. Statul însă ar putea prin organele sale a cerceta în privința aceasta și

în chipul acesta ar putea eruă cine au fost din Ungaria la Iași și ce au făcut acolo.

Noi considerăm enunțațiunea aceasta, fie ea fabricată în Cluj, fie în biroul redacțiunii lui „P. N.”, de o denunțare nouă îndreptată asupra românilor transilvani și tot odată de o denunțare ineptă. Diariul, care a înșirat cu numele mărgăritarele ce lipsesc încă din coroana lui Carol și a înșirat și alte detaiuri, petrecute la banchetul din Iași cu ocașiea toastului lui Grădișteanu, de sigur n’ar fi retăcut deputațiunile din Transilvania. Nu le ar fi retăcut și pentru că nu numai „L’Independance Roumaine” dar și alte foi din România au spus de deputațiunile care au tost la Iași, de cele din Basarabia rusească, numind pe membri aceloră chiar și cu numele. Dacă diarelor din România nu le a trecut prin minte a retăcea deputațiunile române dintr’o provincie rusească a unui stat despotic, cum le ar fi venit în minte să retacă deputațiunile române dintr’un stat *per eminentiam* liberal, cum este Ungaria? Diarele unguresci fac rău când scornesc asemenea lucruri. Fac rău și pentru aceea, căci pe când cugetă, că vor calumnia *audacter*, ca totuși se remănă ceva asupra celor calumniați, respândesc în lume nise lucruri, cari vor avea efectul contrar. Streinii cari nu cunosc impregiurările noastre, cetind cele respândite de foile maghiare, le vor lua de bani buni și vor judeca, că nemulțămirea aici la noi trebuie că este foarte mare, dacă au ajuns lucrurile să fie așa cum le înfățișează bună oară „Pesti Napló”. În chipul acesta diarele unguresci devin ele inșele propagatoarele „irredentismului” românesc, care dealtmintea există numai în fanstasia lor.

Ca se mai adaugem ceva spre completarea tabloului, amintim că foile italiene și mai în urmă cele franceze au început a comenta și ele evenimentul dela Iași. Cum cugetă diarele italiene, cari nu se bucură de grăunțele risipite din fondul de dispozițiune unguresc, au vèdut și cetitorii nostri. Cele franceze, pe cât ni le fac cunoscute foile române de peste Carpați, sînt cu mult mai agerite decât se putem reproduce din ele.

Un pasagiu mai blând însă tot nu va strica, ca se cunoașcem cel puțin sarea atică a dlui Fr. Montargis, după cum o găsim tradusă în „Resboiul” după „Rappel” din Paris. După ce spune în resumat ce a dîs Grădișteanu adage:

„La aceste cuvinte acoperite de aplauze unanime, se înțelege, mare fu încurcătura regelui Carol. Să nu spuie nimic era să pearcă din iubirea și sentimentele poporului său; să vorbească, se supăra cu Austria, care. .... Ca om priceput, găsi la moment mijlocul să res-

FOIȚA.

Cristian Waldo

san
CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian era să spuie adevărul întreg. El se reținu însă, simțind că numele Cristian Waldo ar face pe Margareta să fugă, turburată și indignată. El se hotări dară a fi numai pe jumătate sincer și a rămânea Cristian Goeffle pentru tinera contesă; dară prefacerea aceasta de care s’ar fi putut amusa, în gândul său, în ori și care altă privință, îi deveni foarte penibilă, vèdënd ficsați asupra lui, ochii ei limpedi, intristați de o espresie de frică și de reproș.

— Eu am voit să mă joc ca un copil cu un copil, cugetă el; dară eată că, fără scirea noastră, simțimentul a intrat la mijloc, și întru cât el se arată cinstit și delicat, cu atâta mai mult mă face culpabil. . . .

La rëndul său, deveni el trist; și Margareta observă.

— Ei, dîse ea cu un suris, radios de bunătațe să nu ne stricăm, cu scrupule, acest frumos capi-

tol de roman, care se va sfêrși, fără a ne desbina. Dta n’ai abusat de încrederea mea, ca să mă batjocoresci ci din contră mi-ai ajutat a conta pe mine însumi, pentru a conjura soartea cea rea; și departe de a mă simți vătămăta sau ridiculă, eu mă aflu mai puternică pe bielele mele picioare, decât eram eri pe vremea asta.

— Aceasta este sigur, așa-i? dîse Cristiano cu vioiciune și cerul îmi este martor. . .

— Împlinesce, dîse Margareta.

— Ei bine, dîse Cristian cu căldură, cerul îmi este martor, în toate acestea, că eu n’am avut o intenție personală, și că cugetul adevăratei dtale fericiri, a fost unicul meu cuget.

— O sciu bine, Cristiane, esclamă Margareta, sculându se și dându-i amëndoué mânilor; eu sciu bine că dta n’ai vèdut în mine, decât o sêrmană soră inaintea lui Dumnezeu. . . Eu îți mulțamesc, și acum îți dic adio, căci unchiul Dtale va reveni; el nu mă cunoasce, și este foarte nefolositor a-i spune că am venit. Dta fi vei spune, altcum, ce vei voi; eu sînt convinsă că d-lui nu va lucra în contra mea, și că d-lui este un om tocmai așa de cinstit și de generos, ca și dta însuși.

— Dară totuși. . ., dîse Cristian, care vèdu cu regrete precipitându-se sfêrșitul romanului, dta ai venit să î spuie ceva; poate că este de lipsă să scie. . .

— Eu am venit, dîse Margareta cu ceva esitare,

a’l ruga să mi spună sincer, ce proiecte are mătușă asupra mea, în cas de revoltă fățișă din parte-mi. . . Dară aceasta ar fi o lașitate. Eu n’am lipsă a o sci. D-ei să mă esileze, să mă isoleze, să mă încue, să mă bată, ce-mi pasă? Eu nu voi slăbi, aceasta îți promit, și-o jur. . . Eu nu mă voi mărita, decât după un bărbat, pe care-l voi putea. . . stima.

Margareta nu îndrăsnise a dîce iubi. Cristian și mai puțin îndrăsnă a pronunția cuvântul acesta; dar ochii lor și-l dîseră, și obrazii lor se animară deodată cu o roșată simpatică. În oara aceasta de convorbire confidențială, se petrecu unica și rapida revêrsare a sufletelor lor, dară ei nu o băgară în samă, nici unul, nici altul. Margareta pentru că nu scia că iubesc, Cristian pentru că se credea sigur a nu iubi. Și totuși, după ce Margareta se suise în sanie, și după ce Cristian o perduse din vedere, amândoi simțeau ceva, ca o rumpe. Lacrămile, care nu le simțea curgënd, udau încet obrazii tinerei copile, și Cristian, adêncit în visuri confuze, suspina adînc, ca și când ar fi recădut dintr’un vis frumos și cu soare, în ghiața iernei. Pentru a vedea timp mai îndelungat sania, el reîntră în sala ursoaicei și se pusè în fereastă, întrè cele două cadre; însă un șgomot în dosul său îl făcu să se întoarcă; și el fu martor unei scene, ce-i făcu multă surprindere.

Un moșneag, uscat și palid, cu fața nobilă, îmbrăcat în haine sure, forte curate, după moda veche,

pundă, fără a deschide gura! Înaintă cătră orator cu gura dulce și suridătoare și cu ochii umezi de recunoștință și entuziasm, i strinse mâna și apoi plecă a casă și se culcă. *Stringerea de mână era o politeță regală la adresa românilor, a poporului său; plecarea acasă o concesione Austro-Ungariei.*

De aci încolo articolul din foaia radicală franceză e mușcător. „P. Napló“, M. Polgár“ etc. ar face bine, când n'ar trece lucruri de acestea cu vederea. Să le înregistreze și se le biciuească cât de aspru și pe „aliații“ cei noi a maghiarilor, pe francezi, cu deosebire se'i tragă și la răspundere.

„Național Zeitung“ din Berlin a atras acum nu de mult atențiunea publicului, asupra împregiurării, că căile ferate din Galiția, în privința strategică, sânt cu totul nesuficiente. Esposițiunea diariului berlinez a îndemnat foile rusești să se arete ca parte ofensate și să se plângă asupra tendenței agresive a alianței austro-ungaro-germane. Totodată provoacă pe guvernul rusesc să fie cu băgare de seamă și să ia măsuri de apărare. Declamațiuni de acestea, țice „P. Ll.“ s'au mai vădut și nu sânt noue, ele se repet decâte ori cabinetul din Petersburg are lipsă de un pretecest pentru ca prin el se motiveze atitudinea sa neamicabilă față cu puterile aliate. Manopera aceasta este însă și cam nătângă. În Europa nu crede nimenea, că alianța între Monarchia noastră și Germania ar ave vre-o însemnătate agresivă în vre-o direcțiune. Scopul alianței este asigurarea păcii și scutul puternic în contra intențiunilor acelora, cari vor să turbure pacea. Este destul de cunoscut, că nimenea n'a promovat mai mult încheierea acestei alianțe, ca Rusia prin planurile ei ambițioase și răvnicioase. Tot așa de puțin a putut rămânea ascuns, că Rusia, cu toate asigurările pacifice ale ministrului ei de esterne, se înarmează mereu și ia măsurile de „precauțiune“, cu deosebire la fruntăriile galițiane, în dimensiuni mari. Nimic dar mai ridicol, de cât văeratul, că Germania și Austro-Ungaria provoacă pe vecinul rusesc. Asupra acestui lucru nici nu trebuie să mai perdem vre-un cuvânt, dar țice „P. Ll.“ mai departe, de altă parte nu putem ascunde, că pe noi enunțațiunile diariului „National Zeitung“ ne au cam suprins. Ori că este adevărat, că liniile ferate galițiane în privința strategică nu sânt suficiente, atunci aceasta de bună samă s'ar sci și în monarchia noastră și ministerul nostru de răsboiu nu este nici așa sfios, nici așa neajutorat, ca să aibă lipsă de scurcul unei foi prusiane, când este vorba de pretensiuni, cari aparțin resortului său; ori că nu este adevărat, — și atunci este cu totul de prisos a imbia pe ruși cu un pretecest pentru gravamine și a alarma dincoaci și dincolo opiniunea publică.

În săptămâna trecută, spune „Neue fr. Presse“, trecea de lucru hotărât, că Waddington primece postul de ambasador francez la Viena. Prin situațiunea, care s'a creat în țilele din urmă între Franca și Englitera și din împregiurarea că ministrul de esterne a stăruit de Waddington să meargă la Londra, Waddington a acceptat postul de ambasador la Londra. Viena, și prin urmare monarchia noastră, rămâne și mai departe fără de ambasador francez.

Acțiunile politice naționale croate în Dalmația s'ar părea că sânt în creștere. Diarele din Viena ne aduc deja programa croaților dalmatini. Programa aceasta a desfășurat-o deputatul Paulinovic în dieta Dalmației. Deputatul țicea: „Dalmația este

țeară croată și în aceasta numai croații au drept de existență. Ceilalți, ori de ce naționalitate ar fi, pot fi tolerați ca oaspeți, dacă se vor mulțami cu resignațiunea la ori și ce drept politic. În raport cu monarchia, Dalmația nu recunoaște decât uniunea personală. În celelalte trebuie să aibă independență completă. Milițiile fiind naționale trebuie să fie comandate în limba croată.

Epistola a doua a dlui ministru Augustin Trefort.

În vremea veche apostolii prevesteau pacea și dragostea reciprocă îndemnând în scris și cu vorba la iubirea morală. Dovadă epistolele lor. În timpul de astăzi cei investiți cu apostolia păcii și a iubirii morale predică cu vorba și în scris discordia și practică și de și neîndreptățirea.

După cornuratură manifest al domnului ministru Trefort pentru decorarea episcopului Szabó a urmat un al doilea din incidentul decorării protopopului greco-catolic Bana Iános, adresat comitelui suprem din Marmatia.

Reproducem în traducere acest manifest.

„Stimate amice. Mă bucur, că în urma urmelor mi-am putut realiza dorința, de a visita părțile nordostice ale monarchiei. Mai cu seamă cu plăcere mi voi revoca în memorie țilele interesante, petrecute împreună, călătorind cu trăsura în Marmatia până la Kőrösmező.

„Deoarece cel mai renumit studiu al omului este omul însuși, observațiunile entnografice făcute împreună, pentru mine sânt foarte prețioase și de folos. Recunosc că impresiunile n'au fost totdeauna favoritoare, însă am avut și surprinderi plăcute.

„La locul prim amintesc lucrurile ce am aflat în Valea Tisa-albă, comuna Bogdan.

De m'ași fi îndoit vreodată despre aceea, că preotul, aparțină el ori cărei confesiuni, joacă o rolă providențială în comuna sa, acuma m'ași fi convins în Bogdan.

Efectul activității preotului și a protopopului Bana se vede în comună. Densul în valea adencă și depărtată este în adevăr misionariul civilizațiunei, spiritul lui se reflectează în toate și mai cu samă în școală. Copiii cercetează școala în număr considerabil, învață, sânt dedați la curățenie și fac progrese în mod supranatural în limba maghiară.

În Ungvár răspundând la toastul episcopului între altele am accentuat, că *unirea dintre biserică gr. cat. și cea romană catolică este o faptă de mare importanță și ea numai atunci se va dovedi în toată importanța sa, dacă se va pute țice despre preoții greco-catolici, ceea ce am țis cu altă ocaziune despre preoții romano-catolici, că preotul catolic atât în apropierea Belgradului (Serbiei) cât și în vecinătatea Valachiei (buna creștere aduce cu sine, ca un ministru când scrie despre un stat strein să se folosească de nomenclatura oficială recunoscută de Europa) preste tot locul reprezentă statul maghiar și cultura maghiară.* Dorința aceasta a mea o am aflat întrupată în preotul și protopopul din Bogdan, Bana Iános.

Simpatiile și stima mea față cu el mi le-am exprimat acolo la fața locului, însă am aflat, că aceasta nu este suficientă remunerație a meritelor lui, am adus lucrul în consiliul de ministri la cunoscința conșoților mei, unde propunerea mea, de a atrage atenția Majestății Sale asupra meritelor acestui bărbat, s'a primit unanim.

aceasta. Până la ce punct mergea indignația sa, numai el însuși ne ar fi putut spune. Grija lui cea dintâiu fu, a face să dispară nerânduiala scandaloasă. El începu prin a îndepărta, cu cleștele de fer, cărbunii ardândi din sobă, pentru ca să se stângă focul de sine; apoi înainte de a duce servițul mesei, sau a face să-l ducă delicventul, el oprî peridula și replasă acul la orele patru, așa precum îl găsise Cristian, când, cu mână profană, își permisese, a-l face să umble. Dl Stenson se întoarse apoi ca și când ar voi se numere luminile candelabrelor; dară, venindu-i soarele în ochi, el se îndreptă cătră țereastă, spre a o închide prealabil.

În momentul acesta, Cristian ceva surprins, se arătă. La aparițiunea sa, învălă de razele soarelui apunător, Stenson, care era poate cel mai puțin superstițios în familie, se retrase până dedesuptul candelabrelor, și în fața sa se arătă o astfel de frică, încât Cristian uitând surdimea sa, îi adresă câte-va cuvinte blânde și devote spre a-l liniști; dară glasul său se pierdea fără rezonant, în sala deschisă și recită. Stenson nu vădu, decât mișcarea buzelor sale, fața sa frumoasă și aerul său binevoitor. El cădu în genuchi, întinându-i brațele, ca și când ar fi voit să-l binecuvinte, și, prezentându-i, tremurând convulsiv, ramul său de cipres, ca un finic, oferit în omagiul unei țeități.

—Ei bravul meu om, îi țise Cristian ridicân-

Preagrațiosul nostru domn și rege, obicinuit a apreția ori ce merit, a dat protopopului Bana crucea de cavalier a ordinului Francisc-Iosif.

Fii bun predă-i-o și comunică-i tot odată și cuprinsul epistolei mele. Mi plăce a crede, că recunoascerea lungilor ostenele va face bucurie vrednicului bărbat, și că esemplul va avea influență binefăcătoare asupra colegilor săi.

Salutându-te de multe-ori sum

Buda-pesta, 11 Iulie 1883.

devotat și amic.

Trefort m. p.

Proiectul de lege pentru școalele medii.

(Urmare).

§. 34. Profesorii suplenți și învățătorii obiectelor extraordinare, nu pot ave pretensiune la pensiune, însă la profesorii ordinari cu diplomă de profesură anii serviți în calitate de profesori suplenți se compută la pensiune.

§. 35. Pensiunea și sistemul de remunerare se vor stabili prin o lege specială.

§. 36. Contra directorilor și profesorilor dela școalele medii, cari stau sub dispoziția și imediata conducere a ministrului de culte și instrucțiune publică, se poate introduce cercetare disciplinară.

1. Dacă respectivul vatămă, sau 'și îndeplinește cu lene datorința prescrișă prin lege, normă sau ordinațiune ministerială.

2. Dacă are vieată nemorală, scandaloasă, sau comite altfel de transgresiuni.

Pedepsele disciplinare:

a) reprobă,

b) pedeapsă în bani,

c) pierderea oficiului.

În legătură cu cele două dintâiu se poate dispune și transferare la alt institut.

Pierderea oficiului are de urmare pierderea sa'ariului, a pensiunei și a tuturor prospectelor, la cari putè ave pretensiune pe basa servițiului. Ministrul de culte și instrucțiune însă are dreptul, ca cu privire la grava situațiune a familiei respectivului, se modereze consecuențele pierderii oficiului privitoare la pensiune, acest favor se poate estinde cel mult până la o terțialitate a pretensiunei, care ar compete după servițiul în sensul legii de pensiune.

Pentru prevederea profesorilor, cari fără vina lor au devenit incapabili pentru îndeplinirea afacerilor lor oficiale, dispune legea de pensiune. Statorirea incapacității oficiale se întemplă după regulile procedurii statorite la casurile disciplinare.

§. 37 Deciziune disciplinară se poate aduce numai pe baza investigațiunei preventive de ministrul de culte și instrucțiune. Investigațiunea disciplinară o face o comisiune rânduită spre acest scop, a cărei membrii pe jumătate se denumesc dintre profesorii școalelor medii.

(Propunerea Esc. Sale **Miron Romanul**: *Ce privește directorii și profesorii din școalele medii amintiți în §-ul precedent etc.*)

Ministrul este în drept, ca deodată cu dispunerea investigațiunei, sau sub decurgerea aceleia, se suspendă pe respectivul din oficiu. În casuri de investigațiune penală, se va dispune suspendarea la tot cazul.

Chipul și modul procedurii disciplinare 'l va regula pe calea ordinațiunilor, ministrul de culte și instrucțiune publică, asemea tot proiectul de lege, ce-l va statori ministrul, va circumscrie cercul de drept în cele disciplinare, care compete supremului director districtual față cu directorii și profesorii dela școalele medii, și directorului față cu profe-

sta în picioare, în mijlocul odaiei cu un ram verde a mână. Cristian nu-l auțise întrând, și fața aceasta, luminată în profil, de soarele deja foarte oblic, care trimetea prin unica și lunga țereastă, o rață roșie și prăfoasă în sala întunecoasă, avea aparența unei visiuni fantastice. Espresiunea feței acesteia nu era mai puțin stranie, de cât prezența sa neașteptată. Ea părea nehotărâtă, se mira de sine însuși, a se vedea aci, și micii săi ochi sticloși, se uitau cu surprindere, la schimbările făcute în aranjamentul sombru al salei, prin noii săi ocupanți. Cu puțină reflecșiune, Cristian înțelegea, că aceasta nu era nălucă, ci probabilmente bătrânul Stenson, care făcea dlui Goeffe o vizită, și care se mira că nu-l găsesce. Dară ce însemna ramul cel verde și pentru ce aerul acel fricos și desamăgit?

Era în adevăr bătrânul Stenson; și încât îi erau urechile de slabe atât îi erau ochii de buni, el se mira, mainainte de toate, de focul aprins, de masa tinsă și de orologiul în mișcare; dară, deoarece- ce el mergea în cet, Cristian avu timp a să ascunde în câțva după un colț de perdeaoa roasă de dinții șoarecilor, înainte de ce ochii moșneagului făcuse inspecțiunea acelei fereste deschise. Cristian putea dară, observa fără a fi însuși observat. Încât pentru Stenson, el cugeta, că nepotul său, a cărui beții le cunoscuse, își va fi invitat niscari amici, pentru a serba, fără scirea sa, ajunul Crăciunului, în odaia

du-și glasul și apropiindu-se de el, eu nu sânt bunul Dumnețeu, nici chiar bunul ânger al Crăciunului, care intră pe fereste sau se coboară prin camine; școale!... Eu sânt...

Dar Cristian se oprî, vădând o paliditate lividă răspândindu-se deja pe fața așa palidă a moșneagului. El înțelegea că îi face o spaimă de moarte și se îndepărta, pentru a-i lăsa timp de a se reculege.

Stenson, în adevăr, se reculese încât-va, însă chiar destul, pentru a cugeta la fugă. El se țărăi un moment pe genuchi, se sculă cu osteneală, și ieși prin odaia de durmit, murmurând vorbe fără legătură și fără înțeles. Crețându-l prada unui acces de alienație, efect a bătrânețelor sau a unei evlavii eșaltate, Cristian se reținu a-l urma temându-se că-l ucide, și ridicând ramura, ce moșneagul o lăsase să cadă la picioarele sale, el ceti pe o bandă mică de pergament, care era legată de ramură, cele trei versuri din Biblie, scrise de o mână, încă binișor sigură:

„Abisul și moartea țic: „Noi am auțit vorbind de ea!...“

„N'am plâns eu de dragoste cătră acela care a suferit țile grele?...“

„Bogățile păcătoșului sânt rezervate celui drept“.

(Va urma.)

sorii și susținerea ordinii și a stărei disciplinare a institutelor.

§. 38. La instituturile medii publice susținute de confesiuni procedura disciplinară în ce privește pre elevi și profesori, o stăruiește suprema autoritate a bisericii respective; ea este însă obligată a așterne atât procedura, cât și modificările ce se vor face din când în când ministrului de culte și instrucțiune publică spre ale lui cunoștință.

Dacă la instituturile confesionale directorul sau profesorii sunt amovați din post pe cale disciplinară, acest caz este a se împărtași de suprema autoritate bisericească ministrului de culte și instrucțiune publică pe lângă așternerea sentinței motivate.

(Va urma).

Varietăți.

* (Cuvânt bisericesc la alegerea de Protopresbiter al tractului greco-oriental al Sibiiului) (15/27 Martie 1883), de Ass. consist. Z. Boiu ca comisar consistorial, publicat în Nr. 63 a. c. al foaiei noastre, s'a tipărit și în broșură și se poate trage direct dela autorul sau dela librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul 10 cr., venitul curat e destinat spre scopuri școlare.

* (Cătră alegătorii dietali din Sibiu!) Deputații subscriși vor raporta Marți în 24 Iulie n. după amiaza la 6 oare în pavilionul din grădina Hermann despre activitatea lor. Deci invită cu tot respectul pe domniile alegători dietali din Sibiu la recepțiunea raportului.

Deputații dietali:

Heinrich Küstner.

Dr. Carl Wolff.

* (Necrolog.) Primim dela Brașov următorul anunț funebru:

Ioan Turcea,

licențiat în drept și absolut de teologie, pretore (subprefect) al cercului Branului, comitatul Făgărașului.

După o suferință îndelungată a adormit în domnul, împărtașit cu sft. Taine, Marți în 5/17 Iulie 1883 în al 37-lea an al etății și al 3-lea an al fericitii sale căsătorii.

Despre aceasta ireparabilă pierdere încunoscutează pe toți amicii și cunoscuții defunctului neconsolabila sa soție Susana născ. Stoian, fiul său Diamand Aureliu, adânc întristată și socrul George și Maria Stoian; frații Nicolau și George Turcea; surorile Maria căsăt. Baicoiu și Ana căsăt. Fenicu; cumnații Octavian Sorescu avocat, George și Ioan Stoian, Ioan Baicoiu, Nicolae Fenicu, și cumnatele Marița Sorescu și Ana Stoian.

Rămășițele pământesci se vor rădica din casa rece a cimiteriului român gr. or. din Groaver și se vor depune spre eterna repausare în acelaș cimiteriu, Joi 7/19 Iulie la oarele 4 post-meridiane. Fieți țărina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Fiasco complet ce ciangăii) anunță „Ungar Post“, foaie oficioasă. Eată se scrie așa toată: Comisariul de colonizațiune dela Giurgiu și solgăbirul onorar Francisc Baróthy a venit eri (17 Iulie) n. la Panciova și a tras într'un otel, unde cu gând de a se sinucide și a dat un glonț și sa rănit de moarte. Într'o epistolă adresată comisariului guvernial Gromon arată că cauza faptei sale este neputința de a corespondența și a ciangăilor se află într'o stare cu totul desperată. Vicecomitele comitatului Torontalului Tallian, durere, a constatat starea aceasta tristă a lucrurilor încă de mai nainte. Se cere toată energia și toată resignațiunea lui Desider Gromon pentru a delătura relele acestea. Mulți ciangăi se pregătesc a se întoarce în Bucovina. Astăzi au loc o conferință șgomotoasă în afacerea societății Panciova-Cubin pentru regularea fluviului sub presiunea comisariului guvernial Gromon, în care s'au constatat iregularități. Comisariul guvernial de mai nainte, Georgie Nagy pleacă mâne definitiv.

* (Sunt minunați literații și artiștii maghiari.) Escursiunea la Paris are să facă minuni. Diaristica nemțească a și început a lucra cu tot adinsul la răspândirea rașelor de lumină asupra înaltei înțelepciuni politice a maghiarilor, cari vor că în același timp să fie alăturați cu puterea Franciei și Italiei și să cocheteze cu Rusia și cu Germania deodată și în sfârșit să fie amici politici ai cehilor și polonilor, dar să nu se strice nici cu nemții nici cu jidovii din monarchie.

Diarele nemțesci nu numai reproduc diplomațicele vorbiri și convorbiri ale reprezentanților erudițiunii și artei maghiare, ci fac și glose, prin care arată, ba potențază „spiritualitatea“ oaspeților maghiari în Paris. Așa o foaie din Viena („D. Ztg.“) vorbește de ciocnirea spiritului unguresc cu cel francez și de pocnetul cel puternic al prostiilor cu ocasiunea aceasta. „Când ar pătrunde tot ce s'au vorbit acolo în „confidență“ până la noi, exploziunea ar fi așa de mare, încât ne-ar arunca în aer.“ Un raportor dela diarul „Voltaire“, întrebând pe

domnul Pulszky ce influență are germanismul în Austria, a primit răspunsul: „influența germană în Austria este foarte neînsemnată“. Împăratul, care abate parlamentele după buna sa chibșueală, știe că germanii austriaci se învârt prea bucuroși în giurul stelei lui Bismarck. De aceea elementul cehic este astăzi așa de favorit. Noi ungurii firesce nu tragem din aceste nici un folos. Cehii ne vor deveni contrari nouă totmai ca și nemții. Voința rea a slavilor nu este maimică decât cea a germanilor.“

Directorul museelor din Budapesta a năruit procesul dela Tisza Eszlár o adevărată rușine pentru Ungaria. Dar apoi a umblat se escuse pe compatrioți prin ticăloșia jidovilor unguresci. Aceștia n'au nimica comun cu jidovii din Europa apuseană. Jidovii au trecut din Polonia mura-dari, vițioși, brutali și înclinați numai spre usură. De altmintrea antisemitismul din Ungaria este mai cu samă o plantă germană și deputatul Istoczy, ce e drept ungur, dar prin experiențe personale a devenit un inamic al jidovilor. Domnul Istoczy fu descris de compatriotul său ca un om foarte de omenie, care amărit de reința jidovilor și încercările lor de ai păta numele, a început o campanie contra lor, însă pe socoteala lui proprie. Amicul lui Kossuth este de opiniune, că procesul se va termina cu achitarea acușăților.

* (Portretul dlui Grădișteanu.) Într'unul din numeroasele sale din urmă „România Liberă“ publică următoarea schiță foiletistică: „Starea de epilepsie universală, în care trăesc politiciile țării, a pns cu totul în lumină o persoană, distinsă de altminteri, care până astăzi își avea notorietatea sa în țară, dar, care în străinătate era puțin cunoscută. E vorba de d. Grădișteanu. Fie că ne ținem de mai toate năravurile franțozesci rele, hai se facem ca reporterii parisiensi, — dar ca reporterii cei buni. Se facem portretul leului țării. Mai întâiu, conturul rezultând din atingerea umbrei cu lumina ca morală, conturul domnului Grădișteanu este foarte puternic. Însă, fiind-că paleta noastră n'are destul negru, lăsam moralul și luam fisicul.“

„Dl Grădișteanu are statură de mijloc; capul mare; mâna mică. Umblă legănându-se ca o femeie, carea 'i stă bine; se îmbracă simplu dar elegant. Vârsta între 20 și 50 de ani. Părul de colorare nehotărită. — Are o frunte imensă, care dă fizionomiei întregi un aer de vioiciune particulară. Poartă barbă. Ride lesne când e între prietini. Când e la tribună ride foarte greu. Nu aleargă după spirit, dar îl face. Face treburi însemnate, dar nu aleargă. — Particularitate: mustățile au aerul de a fi totdeauna tunse. În realitate însă sunt rupte cu degetele. Ori de câte ori protivnicul său vorbește, și dacă e abil și foarte în argumentația, sârmana podoba a feței este cea dintăiu, care se priceapă țaria adevărului, prin puterea, cu care proprietarul său o smulge.“

„Ca orator, dl Grădișteanu are o vervă și o eleganță rară. Dialectica sa este neimitabilă. Vorbește oare întregi fără să se repete s'au să ostenească. De aceea, ținându-i pe seamă pe de o parte momentele de entusiasm, în de alta perioade largi și pline, în cari cugetarea este matură și puțin cam reflexă, — am șis că vârsta sa trebuie pusă între 20 și 50 de ani... Acesta este leul țării în România, după cum marchisul Tscheng, este în Franca. Nimeni, și de sigur că Leul mai puțin decât toți, nu s'a gândit să facă atâta vâlvă cu grăirea dela Iași...“

* (Nostima de diaristice) Monitorul oficial din Bucuresci dela 22 ale lunii trecute, citim în „Resboiul“, publicațiune cerculare ale ministrului de resboiu, una cătră autoritățile superioare militare și alta cătră prefectii de districte, privitoare la înființarea de câmpuri și societăți de tragere la semn, cerculare despre care au făcut mențiune mai toate diarele, care apar în România, reproducându-le unele chiar în întregul lor. Unii corespondenți ai diarelor vieneze au raportat acestor din urmă între altele și conținutul acelor cerculare.

Astăzi ne pomenim cu foaia „Bucarester Tagblatt“ ce apare în capitală în limba germană, redactată de un domn, care este și corespondent al diariului „Pester Lloyd“, — că șcirile de mai sus sunt nise invențiuni, nefiind nimic adevărat despre asemenea cerculare, și că autorul corespondenței în estime n'a avut alt scop decât a și lua plata pentru trimiterea unei asemenea șciri de senzațiune. După cum se vede cei dela „Bucarester Tagblatt“ nu prea cetesc nici monitorul oficial nici celelalte diare române, sau nu șciu se cetesc românește, căci altfel nu putea să scape din vedere cercularele mai sus menționate, espunându-se a se face ridicol față cu cetitorii sei.

Una la mână!

„P. Ll.“ de dumineca trecută publică următoarea telegramă, primită dela corespondentul său din Bucuresci:

„Mai multe foi ale opozițiunii somează pe guver de a espulsa pe corespondentul diariului „P. Ll.“ etc.

La aceasta telegramă numitul organ face comentarele sale, spuind că dacă foile bucurescene sunt atât de ingrijite pentru șcirile din „P. Ll.“ n'au decât se ingrijescă, ca în țara lor să se restabilească o politică mai înțeleaptă, și atunci cei dela „P. Ll.“ ne vor fi mai binevoitori.

Nu vom răspunde nimic la aceste consilii; însă am dori ca d. corespondent al diariului „P. Ll.“ să ne spuie care anume foi au cerut espulsarea lui, căci pe cât șcim noi nu ia dat până ași nime-nă vre o importanță așa de mare.

* (Elefantul sburător.) În diarul berlinez „Norddeutsche Allg. Ztg.“ găsim următoarele rânduri: Măsurile de siguranță luate de poliție pentru producțiunile publice, au scăpat luni dela o moarte oribilă pe doi oameni. În grădina lui Weimann se dau acum producțiuni de cătră o trupă de acrobați, ce operează cu o siguranță și un curaj de necreșut. Luni seara pela 8 oare s'a întâmplat aci o scenă dintre cele mai mișcătoare. Cei doi artiști Benno Manningo și Petrescu, români, n'au ascultat de sfatul lui Weimann, de a și amâna periculoasele producțiuni de oare ce se apropia o furtună grozavă. Pe când tuna și fulgera, ei se pregătiră să esecute Mersul elefantului pe frânghie, la care publicul privea cu multă pasiune. Cei doi artiști merg împreună pe funie, înfășurați ca într-o piele de elefant! unul formează partea anterioară, al doilea pe cea posterioară a animalului. Frânghia de sirmă era legată la o înălțime colosală. De abia începuseră să merge, când se întâmplă catastrofa. Un fulger se păru că șgudu-i frnghia; cei doi artiști cădură preste cap din aceea înălțime grozavă; lumea țipa de spaimă. Plasa, ce era întinsă jos, se rupse sub greutate, dar slăbise mult puterea căderii, căci artiștii fură în stare să se scoale în picioare nevătămați, ceea-ce făcu pe public să isbucnească în aplause. Un domn întrebă pe dl Petrescu cum se simțea în acest voiagi aerian. El răspunde ridând, deși cu buzele încă palide: „Hab ich gedacht — Ade, nun ist futsch die schöne Welt!“

Toți câți cunosc pe d. Petrescu se bucură că a scăpat de moarte așa de teribilă, D-ni Moceanu și Velescu'i trimit felicitările lor cele mai sincere. „Resboiul“.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

(Urmare.)

Nyiregyháza, 29 Iunie.

Ca primul martor s'a ascultat Gavriil Tanyi. Martorul vrea se știe că Eszter Solymosy s'ar fi întors spre casă încă înainte de a trage clopotul de amiaza. Apărătorul Dr. Eötvös se adresează cătră ascultători și îi roagă să și suprimă sub decursul ascultărilor aprobarea sau desaprobarea, fiindcă astfel de lucruri nu se obicinesc la oamenii culți. Presidentul provoacă publicul la liniste. — Martorul următor Wertheimer depune în favoarea șechterilor acușăți, tot asemenea și Martorul Feuer-mann. Acesta a fost învătătorul lui Moriș. Densul șice că Moriș ia fost școlar și n'a mințit nici când.

Urmează ascultarea martorei Mészáros, care a stat în serviciu la Recsky. Martora a vășut pe Moriș sosind. Când fu condus Moriș în casă ia dat Recsky șuncă de mâncare. Băiatul a șis: Mai bine mor, decât se mânânc șuncă. Alceva n'a aușit martora. Servitorii, cari au pândit nu iau spus nimic. Martora afirmă, că la luarea protocolului cu Moriș Scharf n'au fost martori de față. — Martorul Iosif Hurei (fiul fostei Hurei) a rogat pe nume-sa se primească în casă pe Eszter Solymosy altceva nu știe se comunique. Fără rezultat a decurs și ascultarea martorului Csabai.

Presidentul declară că prima parte a procesului referitoriu la omor s'a terminat deocamdată. Urmează deci partea a doua a procesului referitoriu la mistificarea cadavrului.

Martorul prim, Antal, depune, că dela densul au împrumutat un car. Acusatul Ignat Klein adevereșce, că densul a împrumutat carul. Antal depune mai departe, că densul ar fi anunțat judeului investigator, cumcă carul a fost luat cel puțin cu o săptămână înainte „Rosaliilor.“ — Apărătorul Dr. Heumann: Mă rog să se constate, că punctul acesta foarte important nu se cuprinde în protocol. — Procurorul cere se fie jurat martorul.

Pertractarea se intrerumpe. După redeschidere anunță presidentul, că propunerea procurorului și a apărătorilor de a conduce pe Bary ca martor nu se încuviințază.

Ascultarea martorilor se continuă cu depunere lui Eugeniu Iarmy pretore. Martorului i s'a anunțat la 3 Aprile a. tr. că Eszter Solymosy s'a perdut. Densul a făcut despre aceasta numai decât arătare la vice-comitele. Mai târziu a venit la densul earăși mama Estire și ia făcut de nou arătare, mai

multe nu scie. — Procurorul: Ți-a spus atunci ceva alui Solymossy? — Martorul: Da; densa a Țis, că are prepus asupra evreilor, ceea ce eu o am numit imposibilitate. — Presidentul: În foaia oficiasă s'a publicat, că s'a perdat o fată între 9 și 10 oare a. m. Cine a designat timpul acesta? — Martorul: Mama a spus astfel. — Solymossy (mama): Nu mai scie ce voi fi Țis atunci. — Procurorul (cătră Solymossy): Cine Ți-a spus Dtale că evrei Ți-ar fi omorit copila. — Solymossy: Nu scie cine mi-o a spus. — Procurorul: Aceasta e surprindător; dacă Ți-s'ar perde un cocos; DTa ai scie de bună seamă cine Ți-a spus, că unde e cel perdat. La fata DTale nu-ți aduci aminte.

Se conduce în sală acusatul A. Vogel. Acesta se suspiționează, că s'ar fi împărțit la mistificarea cadavrului. Se conduce și plutașul rusniac Popovics, care cunoaște pe Vogel de un an încoace. Atunci a luat Vogel pe plută 23 bărbați între acestia a fost și Popovics. Acestia au încărcat lemne. De cele întemplate nu-și mai aduce aminte în detaiu martorul Popovics; declară însă, că a fost ne'nterupt în apropierea lui Vogel, că Vogel a stat de lucrători și n'a vorbit cu nimenea strein. Martorul Horka depune cam tot aceeași ce au depus martorii precedenți. Martorul Iorke depune în favorul lui Vogel.

Urmează cetirea protocoalelor privitoare la mistificarea cadavrului.

Primul protocol conține depunerea copilului Samoil Scharf, pe care la fost ascultat și judele investigator Bary. — Apărătorul Eötvös declară, că protocolul acesta e foarte însemnat. Copilul Samoil povestese în el modul omorului. El, Eötvös, care crede a putea afirma, că copilul ar fi auzit povestea aceasta necălită dela dușmanii evreilor. Dacă o ar fi auzit dela evrei, copilul n'ar numi pe evrei tot cu numele de batjocură, de care se folosesc numai inimicii evreilor. Aceea ce se cetesc nu e identic cu depunerea genuină alui Samoil, ci e numai extras din cele ce le-a vorbit copilul. Depunerea copilului e basa procesului acestui-a trebuie deci să se constate, pe ce cale s'a făcut protocolul de față.

Protocolul nu e icoană vie a depunerii lui Samoil, ci e reproducere subiectivă. Trebuie să ni se prezinte înainte de toate depunerea copilului, numai astfel va pute decide tribunalul.

Procurorul: Me vęd indemnă a sprigină propunerea aceasta și a adauge, că nu înțeleg motivul din care nu s'au ascultat ca martori Bary și Nagy, cu atât mai vęrtos, căci aici s'au ascultat deja comisari de siguranță, juđi și ampioiați. Mę declar încă odată gata a pune la dispoziție ca martor pe ori care membru al procuraturii, care ar putea contribui cât de puțin la deslegarea afacerii.

Se mai cetesc și alte protocoale și se încheie sedința la 2 oare d. a.

(Va urma).

Lista

ofertelor incuse în favorul scoalelor române din Făgăraș în urma punerii de armindenă amăsurat datinei vechi la prima Main, și în urma „Maialului” ținut în 17 ale acleiași luni st. v. a. c.

Alesandru Micu 3 fl., Daniil de Grămoiu 3 fl., Petru Popescu 2 fl., Ioan Roman 4 fl., Ioan Turcu 2 fl., Nicolae Gozarea 3 fl., Dr. Stefan Pop 3 fl., Ioan Florea 2 fl., Laurian Negrea 1 fl., Gregoriu Negrea 2 fl., Iovian Stoica de Vist 2 fl., Nicolau Cip 2 fl., Constandin Pop 1 fl., Efre Pandrea 1 fl. 20 cr., Ioan Cipeș 3 fl. 50 cr., Dumitru Chișerean 1 fl., Samoil Ganea 1 florin, Ioan Zacharia 1 florin, Ioan Dejenariu 1 fl., Alesandru Reglan 1 fl. 50 cr., Ioan Ghimbășan 3 fl., George Gollian 4 fl., Nicolae Toma 2 fl., Sütő István 1 fl., Szabó Iozsef 1 fl., Friderike Raz 1 fl., Constandin Hobian 1 fl., Toma Mureșan 50 cr., Ioan Toflea 1 fl., Constandin Brânzea 1 fl., George Măndrean 1 fl., Nicolae Beclereanu 1 fl., George Pop 1 fl., Ioan Aiser 1 fl., Ioan Pop 2 fl., Otilia Muntean 1 fl., Bucur Țintariu 1 fl., Nicolae Eötvös 1 fl., Constandin Țintariu 1 fl., Constandin Pop, timariu 60 cr., Ioan Pop 50 cr., Luca Mașior 1 fl., Nicolae Secelean 1 fl., Vasile Țintariu 1 fl., Hariton Ciora 60 cr., Ioan Ciora 1 fl. 50 cr., Ioan Vișa 1 fl., Petru Roșca 1 fl., Simion Măndrean 1 fl., Zinca Căldărariu 60 cr., George Ciora 1 fl., George A. Pop 60 cr., George Munteanu 80 cr., Stefan Făgărășanul 1 fl., Constandin Alutan 50., Iosiv Ciora 1 fl., Dumitru Făgărășanul 60 cr., Adam Cațaveiu 1 fl., Ioan Măndreanu 1 fl., Samoil Taglicht 40 cr.,

Ferdinand Rösler 20 cr., Iohan Enkelhart 40 cr., Georgie Borzea, notariu 2 fl., Damaschin Poparad 1 fl. 50 cr., George Moian, Brașov 2 fl., Schreiber Ferencz, insp. reg. scol. 1 fl., și Toma Cip 60 cr. v. a. — Suma 112 fl. 50 cr.; — spese 79 fl. 42 cr.; — venit curat 33 fl. 08 cr. v. a.

Tuturor acestor p. t. Dni, cari prin filerul lor au întins mână de ajutoriu scoalelor noastre române din Făgăraș, cari în present se află în condițiuni financiare nu prea suficiente li se aduce mulțămintă.

Făgăraș 5 Iulie 1883 st. v.

pentru comitetul arangiatoriu
Nicolau Aron.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.80
Renta de aur ung. de 4%	88.50	88.50
Renta ung. de hărătie	86.95	86.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	177.75	113.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.—	114.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	99.50	99.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	292.—	292.—
Acțiuni de credit austr.	292.80	294.—
Argint	—	—
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.05
Galbin	5.65	5.67
Napoleon	9.50 ^{1/2}	9.49
100 marce nemțesci	58.50	58.45

Tărăță

de grâu și de secară

se află acum eftin de vëndare la subscrisul

100 chlgr. . . . . 4 fl.

1 ferdelă . . . . . — „ 40 cr.

Ioan Keil,

covrigariu.

[438] 3-6

Sibiu, strada pintenului Nr. 14.

Nr. 107 [440] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa III Crăciunesci, protopresbiteratul Zarandului, se escrie concurs, în urma ordinațiunei preavenerabilului consistoriu archidiececan dto. 10 Februarie a. c. 155 B. cu termenul de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful român.”

Emolumentele împreunate cu acest post parochial sânt:

1. Casa parochială cu grădină de legume,

2. Porțiunea canonică,
3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente computate în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a competi la aceasta parohie, vor avea ași așterne petițiunile instruite în sensul „statutului organic” și al „regulamentului congresual pentru parohii” la subscrisul, până la termenul sus indicat.

Brad în 25 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbit.

Nr. 82. [442] 1-3

CONCURS.

În urma rezoluțiunei dto 20 Ianuarie a. c. Nr. 4996—1882. B. încuviințându-se din partea Venerabilului Consistoriu archidiececan instituirea unui capelan lângă bătrânul paroch Ioan Leach din Blăjeni, Valea-Crișului, pentru ocuparea acestui post, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Teleg. Român.”

Venitul împreunat cu acest post este jumătate din întreg venitul parochial anual de 460 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentul congresual pentru parochii la subscrisul până la timpul sus indicat.

Brad în 7 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 252 pp. [439] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului vacant de învățatoriu la scoala elementară gr. or. română din suburbiul Brașovului „Țocile” se escrie concurs cu termen până la 6/18 August a. c.

Cu acest post este împreunat salariu anual de 300 fl. v. a.

Învățătoriu ales este datoriu a ține și scoala de repetițiune.

Petițiunile concursuale instruite conform legilor din vigoare sânt a se adresa oficiului protopresbiteral al tractului Brașov I.

Brașov, 24 Iunie 1883.

In conțelegere cu dl protopresbiter.

Comitetul parochial.

Vasile Sfetea m. p.,
paroch gr. or. ca președinte.

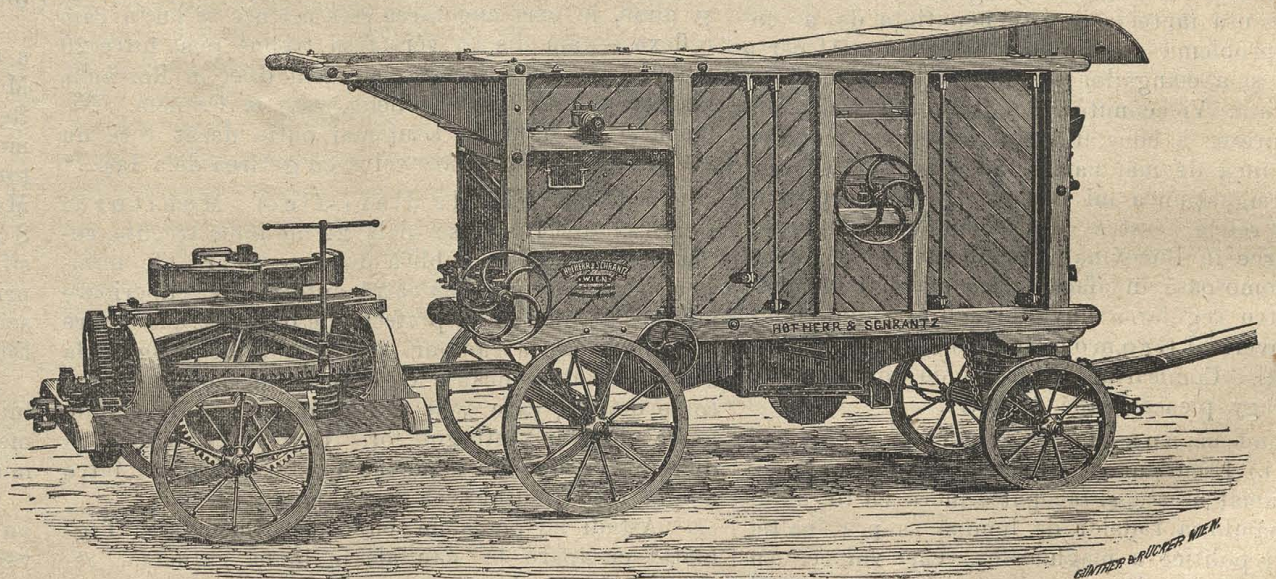
Anunțiu.

Se vinde cu preț scădut până la 100 hectolitre vin vechiu din 1880 și 1881 și nou din 1882 asemenea vinars de prune (silvoriu, schligovitz) fert de două ori din 1881 și din 1882 până la 10 hectolitre, ambe de calitate foarte bună. Dela 30 Iulie n. încolo se vor vinde mai scump.

Amatorii să se adreseze la

Ioan Stanca, m. p.,

[443] 1-3 paroch gr. or. în Vulpăr
(Borberce) posta ultimă Alvinez.

ANDREIU TÖRÖK,

espozițiune de mașine agricole și fabrică de mașine
în Sibiu, poarta Cisnădiei, strada dumbrăvei Nr. 1,

recomandă cu prețuri și condițiuni foarte eftine

mașine de îmblătit întoarse cu mâna, cu cai și cu vapor,
precum și

escelente ciure de cernut, Trieure

și tot felul de mașine și recuisite care aparțin specialității acesteia.

Reparaturile se escentă foarte eftin și foarte prompt.

[441] 1-6